

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra En Kvindes Skriftemaal

Citation: Larsen, Karl: "En KvindesSkriftemaal", i Larsen, Karl: *En KvindesSkriftemaal*, 1901, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_06-shoot-idm140022825851936/facsimile.pdf (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: En KvindesSkriftemaal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

mit Ydre og tænkt over det for at kunne se det!

Der var noget flovt deri, en Følelse af, at han ligesom havde set mig afklædt. Men ogsaa noget meget smigrende. For ganske vist var det ydre ikke noget, det for mig kom an paa, men naar man tænkte sig *den* dejlige Dame! Saa smuk *hun* var, og med *den* Holdning!

Aksel ledte en Dag Talen hen paa det Billede, og jeg følte øjeblikkelig, at det var mig, han talte om under Dække deraf. Men jeg afværgede det ikke, fandt, det kunde jo ingenting gøre, naar man ikke sagde noget om det, uagtet jeg egentlig nok troede, at han følte, jeg vidste Besked.

Jeg lod ham tale og hørte efter med en Følelse af baade Tryghed og Velbehag.

„Hun er slet ikke smuk, den Florentinerinde,“ sagde han tilsidst, og hans Stemme havde den Klang, jeg kunde

lukke mine Øjne under. „Hun er meget bedre end smuk, hun har Karakter.“

Og saa gennemgik han hendes Ansigt, Panden, Næsefløjene (det var netop dem, der lignede mine saa mægtigt), den smalle, lukkede Mund. Tilsidst søgte jeg af Undseelse at bøje over paa et andet Emne, men han brød lige igennem og sagde dristigt, med et helt bestemt Udtryk: „Frøken Thora, vil De ikke anlægge den Frisure som paa Billedet?“

Og da sagde jeg, revet med, overrumplet, uden Betænkning „Ja“.

I det samme Øjeblik sagde jeg i Virkeligheden Ja! til Aksels nye Frieri.

Resten af Rejsen var kun en ganske stille, gradvis Udviklen deraf. Jeg fik efterhaanden anden Frisure, ændrede min Holdning, tænkte over mine Klæder og Støvler, følte ogsaa saadan en egen Glæde over Aksel og hans Selskab stille gro op i mig.